

05/02/2017

שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

כשראש המועצה האזורית מרחבים שבנגב פונה אישית לשר הבריאות ליצמן בעניין שירותי הרפואה בפריפריה, ומתאכזב מהתשובה, איזה סיכוי יש לאנשים מן השורה שגרים באזור לשנות את המצב? הנה [מכתבו של ראש המועצה](#), שי חג'ג', שפורסם ב-Ynet:

"דו"ח פערי מצב הבריאות שפורסם הבוקר העלה נתונים מכעיסים וקשים שאינם חדשים לנו ואינם מפתיעים אותנו. ראשית, חשוב לי להדגיש: הטענות אינן מופנות לצוותים. הרופאים והאחיות במרפאות עושים עבודת קודש במסירות. הבעיה היא המחסור באנשי צוות.

באזור שלנו, המועצה האזורית מרחבים בצפון הנגב, פועלת מרפאה אחת. מרפאה אחת, המשרתת 7,000 תושבים מתשעה יישובים. אין במרפאה רופא ילדים, ואם ילד חולה ונזקק לרופא, מי שמטפל בו הוא הרופא הכללי, רופא המשפחה.

תחנת טיפת חלב באותה מרפאה פתוחה רק פעמיים בשבוע בין השעות 09:00-13:00. מה קורה כשצריך לחסן את הרך הנולד? צריך להזמין תור חודש וחצי מראש, ואסור חלילה לבטל ואסור לחלות ביום המיועד, כי אז נאלץ התינוק להמתין עוד חודש וחצי.

וכאן זה לא נגמר. במרפאה אין בית מרקחת, והחולים נאלצים לפנות לבתי מרקחת בערים הסמוכות כדי לקנות את התרופות.

אלה לא שירותי בריאות ראויים. אלה אפילו לא שירותים מינימליים.

את המצב הזה חובה לתקן, ומיד. שירותי בריאות ירודים כל כך לא רק גורמים אי נוחות - הם מסכנים את בריאותנו ואת חיינו.

ממש השבוע כתבה צעירה פוסט בפייסבוק, על שליוותה את סבתה בת ה-86 לקופת החולים, שם נאלצו לחכות לא פחות משעתיים וחצי לרופא שקרס תחת העומס, וכבר היה צריך לסגור את המרפאה.

נועה (30), סיפרה לי שבאוגוסט האחרון התאשפזה בסורוקה עם אבחון של טרשת נפוצה, מחלה אוטואימונית בה מערכת החיסון תוקפת את הגוף ומייצרת נגעים במוח ובעמוד השדרה.

לאחר חודשיים במחלקה הנזרולוגית ובמחלקת השיקום, היא השתחררה עם המלצה של מנהל מחלקת השיקום ושאר הצוות המומחה להמשיך שיקום בקהילה. על אף האשפוז, האבחנה וההמלצות שקיבלה, זומנה לאבחון במכון הפיזיו בבאר שבע. כששאלה מדוע, נאמר לה שאם תרצה לקבל את טיפולי ההידרתרפיה על חשבון הקופה, היא תיאלץ להגיע לאבחון.

נועה הגיעה לאבחון לפני 3 חודשים ומאז היא מחכה לאישור - ללא טיפולי ההידרתרפיה שמיטיבים מאוד עם תסמיני המחלה. בלית ברירה, החליטה נועה לעבור למרכז הרפואי תל השומר ולקבל שם את טיפולי השיקום.

בתחילת פברואר 2016 שיגרתי מכתב לשר הבריאות בנושא. תשובתו הגיעה בחודש יולי. כמעט חצי שנה אחרי. לא רק שהתגובה הגיעה באיחור, אלא שהדברים שנכתבו בה הדגישו עד כמה עמוק הניכור של המשרד לצרכי הציבור והדגישו את החולי של המשרד.

ראשית הציע לנו השר לקבל שירות רפואי בערים הסמוכות, במקום במרפאה שברשות. השר אף חישב את מרחק הנסיעה והוסיף מיד "יש לציין שגם בתחנות אלה קיים מחסור בצוות. שנים רבות השירות מתנהל כך באזור, למיטב ידיעתנו לשביעות רצון המטופלים".

זוהי לשון מכתבו. הייתי שמח לדעת על סמך מה נקבעה העובדה ולראות את סקר שביעות הרצון שעליו היא מתבססת.

אם לסכם את האמור במכתב – הכל נפלא. אם אין שירותי בריאות מינימליים במרחבים, אפשר לנסוע לנתיבות, 10 ק"מ ממבועים, מדדו במשרד הבריאות. ואם אין רופא ילדים, נלך לרופא משפחה. מי צריך רופא ילדים? פינוק. וגולת הכותרת - נכון שאין מספיק שירותי טיפת חלב, אבל גם לשר היישובים אין. אפשר להירגע. צרת רבים.

אינני מתכוון לוותר ואמשיך לפעול כדי להשיג לתושבי מרחבים והדרום את המגיע להם.

ממשלת ישראל השכיחה להבין את הצורך בשדרוג התשתיות מתוך תפישה רחבה להורדת יוקר הנדל"ן והמחייה. אבל פיתוח תשתיות וקווי רכבת זה לא מספיק. יש לשדרג את כל השירותים, כולל שירותי הבריאות."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חיייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"